

приятията от републиканската промишленост, когато в производствената им програма не могат да бъдат уточнени в натура определени промишлени изделия. В тези случаи се подхожда именно по този начин, като се планира само стойността, за която се отпуска определена планова издръжка както за продукцията, произвеждана през миналите отчетни години, т. е. сравнима стокова продукция, така и за несравнимата стокова продукция. Съвсем неправилно ще бъде, разбира се, въпросът да се реши автоматично.

Не са малко и случаите, когато някои трудово-производителни кооперации отнасят напълно сравнима стокова продукция към несравнимата само за това, че е подобро нейното качество или са внесени частични изменения в състава на употребените суровини и материали. При отнасянето на продукцията към едната или другата група не трябва да се изхожда от това как се произвежда тя и с какви материали, а какво представлява в последна сметка и била ли е произвеждана през някоя от предшестващите години или къде е отнесена в плана за себестойността на продукцията.

Качеството на данните в отчета за себестойността на продукцията страда и от това, че районните съюзи на трудово-производителните кооперации не оглеждат предварително отчетите на отделните кооперации при отчитането и след отстраняване на евентуалните грешки да извършват сводката, а преминават направо към групирането и то само за отделни редове от отделните раздели на формата. Естествено е, че при този начин на работа РС на ТПК не могат да установят и своевременно да отстранят голяма част от допуснатите грешки и слабости от страна на кооперациите.

За да се осигурят доброкачествени и достоверни данни за себестойността на продукцията, трябва междинните звена, районните съюзи на ТПК да възприемат такъв ред в своята работа, който ще им позволи да откриват грешките и пропуските на кооперациите и навреме да ги отстраняват.

За редица изделия, в това число даже и сравними, в кооперациите липсват планови калкулации, а попълването на данните в отчетната форма № 3—МКП по планова себестойност е невъзможно без планови калкулации. Ето защо предприятието е задължено още преди пускането на изделието за производство да съставя планови калкулации, изградени на базата на определени разходни норми за материали и труд, по които да отчита плановата себестойност на произведеното изделие при съставянето на отчета за себестойността на продукцията.

Още по-груби грешки се допускат при съставянето на отчета за себестойността от трудово-производителните кооперации при попълването на колона 4 от отчетната форма по планова себестойност, данните за която се получават аритметически, като прибавят разликата между колона 3 и 5 към колона 2. Този метод на работа е съвършено неправилен и води до пълно изопачаване на фактическото положение. Елеминират се напълно резултатите от постигнатото снижение, защото фактическите резултати за отчетната себестойност се пренасят механически в данните за плановата себестойност. Този начин на работа трябва да се прекрати и да се търси отговорност от онези, които го прилагат.